

چپاول تأسیسات هسته‌ای عراق / ایران گزینه‌ای متفاوت

با وجود آنکه در عملیات آپرا بخش وسیعی از راکتور هسته‌ای بغداد منهدم شد اما مقابله با تجهیزات هسته‌ای عراق به اینجا ختم نشد و پس از آن نیز ادامه پیدا کرد.

به گزارش آرآن نیوز: عراق نخستین کشوری بود که در جهان عرب تلاش کرد وارد باشگاه هسته‌ای جهان شود و از فناوری هسته‌ای استفاده کند. این تجربه از سال 1960 آغاز و تا سال 1991 ادامه داشت. در این 31 سال تلاش صدام حسین بر این بود که به نیروگاه هسته‌ای دست یابد. در بخش‌های اول و دوم این نوشته به پیشینه هسته‌ای عراق و عملیاتی که صهیونیست‌ها برای انهدام آن انجام دادند اشاره کردیم.

در این بخش تلاش خواهیم کرد اقدامات سال‌های پس از حمله هوایی صهیونیست‌ها به نیروگاه هسته‌ای بغداد را به همراه وضعیتی که در حال حاضر در آن به سر می‌برد، مورد بررسی قرار دهیم. اینکه چه برسر تأسیسات هسته‌ای عراق آوردند و مقایسه‌ای کوتاه بین تجربه هسته‌ای عراق و جمهوری اسلامی ایران نماییم و اینکه چرا جرأت چنین اقدامی را علیه جمهوری اسلامی ندارند.

با وجود آنکه در عملیات آپرا بخش وسیعی از راکتور هسته‌ای بغداد منهدم شد اما مقابله با تجهیزات هسته‌ای عراق به اینجا ختم نشد و پس از آن نیز ادامه پیدا کرد. حملاتی که این بار تنها صهیونیست‌ها مجری آن نبودند.

بهانه‌ای که صدام به آمریکایی‌ها داد

پس از حمله رژیم صهیونیستی به نیروگاه بغداد، از شتاب آغاز به کار راکتور بغداد کاسته شد اما صدام پس از این اقدام صهیونیست‌ها، برای به نتیجه رساندن پروژه، انگیزه بیشتری پیدا کرد. به گونه‌ای که تعداد کارکنان و تکنسین‌های نیروگاه هسته‌ای را از چند هزار نفر به بیش از 15 هزار نفر رساند و بودجه آن را نیز به همین میزان افزایش داد. این امر به شدت موجب نگرانی صهیونیست‌ها و آمریکایی‌ها شد لذا تصمیم گرفتند به هر قیمت، این پروژه را متوقف کنند. این تصمیم نیاز به توجیهات و بهانه‌های جهت قانع کردن افکار عمومی و بین‌المللی داشت که جنون درونی صدام حسین، این بهانه را به راحتی به دست آمریکایی‌ها داد.

حملات پس از سال 1981 به نیروگاه هسته‌ای عراق

جنگ خلیج فارس

18 ژانویه 1991 صدام حسین طی عملیاتی ضربتی ظرف 48 ساعت کویت را اشغال و آن را یکی از استان‌های عراق اعلام کرد. بلافاصله پس از حمله عراق به کویت ائتلافی متشکل از 34 کشور علیه او به رهبری آمریکا شکل گرفت. این ائتلاف تا 28 فوریه 1991 کویت را آزاد کردند و به عراق نیز نفوذ کردند. در جریان نفوذ این ائتلاف به عراق، یکی از نقاطی که به شدت مورد هجوم هواپیماهای آنها قرار گرفت نیروگاه هسته‌ای بغداد بود و ضربات جدی به نیروگاه بغداد وارد شد. آمریکایی‌ها مدعی بودند صدام در تمام 8 سال جنگ علیه ایران، مشغول غنی‌سازی اورانیوم بوده است.

اشغال عراق توسط آمریکا

سال 2003 آمریکایی‌ها با ادعای اینکه عراق سلاح‌های کشتار جمعی در اختیار دارد به این کشور حمله و عراق را اشغال کردند. در حملات اولیه آمریکایی‌ها بخش‌هایی از نیروگاه بغداد با خاک یکسان شد. این نیروگاه در بانک اهداف آمریکایی‌ها قرار داشت لذا پس از ورود نیروهای آمریکایی به عراق، آنها نیروگاه بغداد را به طور کامل چپاول کردند. آمریکایی‌ها 70 میلیون دلار بودجه برای انتقال ایمن سوخت نیروگاه‌ها اختصاص دادند تا 550 تن اکسید اورانیوم یا همان کیک زرد را به کانادا منتقل کنند.

پس از چپاول و غارت نیروگاه بغداد، دولت عراق تصمیم گرفت باقیمانده نیروگاه را بازگشایی کند تا در عراق باقی بماند. اما میزان بالای آلودگی هسته‌ای به وجود آمده در نیروگاه و اطراف آن تا کنون، مانع جدی در این مسیر بوده است. سال 2012 وزارت علوم و فن‌آوری عراق توافقی با اتحادیه اروپا امضا کرد که براساس آن، مقرر شد پروژه ویژه‌ای برای پژوهش در خصوص از بین بردن زباله‌های هسته‌ای نیروگاه عراق تهیه شود و توافق شد اتحادیه اروپا از آن حمایت مالی کند. به گفته سازمان بین‌المللی صلح سبز براساس این توافقنامه با حمایت 2.6 میلیون دلاری اتحادیه اروپا، زباله‌دان‌های هسته‌ای برای از بین بردن زباله‌های نیروگاه بغداد به وجود خواهد آمد. اما حقیقت این است که تشعشعات این نیروگاه تا صدها سال از بین نخواهد رفت و موجب ایجاد بیماری و مشکلات بهداشتی برای عراق و منطقه خواهد بود.

فن‌آوری هسته‌ای خط قرمز نظام سلطه

اگر دقیق‌تر به مسئله هسته‌ای عراق نگاه کنیم این فرض کاملاً قابل اثبات است که تأسیسات هسته‌ای عراق به عنوان یک هدف همواره در اولویت بانک اهداف جناح غربی صهیونیستی قرار داشته است. حتی این فرض تا حدی می‌تواند قابل قبول باشد که یکی از دلایل اشغال عراق در سال 2003 توسط آمریکایی‌ها همین تأسیسات هسته‌ای بوده است. دلیل این امر، بازدارندگی و قدرت بالایی است که این فن‌آوری می‌تواند به وجود آورد. لذا نظام سلطه هیچگاه اجازه نخواهند داد هیچ

کشوری به این فن آوری دست یابد.

اتفاقی که برای قذافی در لیبی رخ داد، محاصره هم جانبه کره شمالی و تحریم هایی که علیه ایران وضع شده اند همگی به همین دلیل به وجود آمده اند. اما یک سؤال در اینجا باقی می ماند و آن هم اینکه چگونه آمریکایی ها با ایران هم چون همسایه اش عراق برخورد نکردند؟ نگاهی به وضعیت عراق از دهه 60 میلادی قرن 20 تا زمان اشغال می تواند به سؤال فوق پاسخ دهد.

تفاوت ایران و عراق

پراکندگی و بومی بودن تأسیسات هسته ای ایران

بزرگترین ضعف در تأسیسات هسته ای عراق، تمرکز تمام این تأسیسات در یک منطقه نزدیک به بغداد بود. به دلیل همین تمرکز، رژیم صهیونیستی توانست در یک عملیات هوایی تمام دارایی هسته ای عراق را تا حد نابودی بکشد. اما تأسیسات هسته ای ایران در چند نقطه مختلف (تهران، پارچین، فردو، اراک و نطنز) پراکنده است و امکان از بین بردن آنها در یک یا چند عملیات ممکن نیست. علاوه بر اینکه تأسیسات هسته ای ایران به دلیل آنکه کاملاً روی زمین بنا نشده اند به سادگی قابل دستیابی نیستند.

نکته دوم در خصوص تأسیسات هسته ای ایران، بومی بودن این تأسیسات است. عراق تمامی تأسیسات خود را با هزینه ای بالا از فرانسوی ها خریداری کرده بود. لذا به دلیل سخت بودن دستیابی دوباره به این فناوری، نابودی آن قابل توجیه بود زیرا عراق بسیار سخت می توانست دوباره تأسیسات هسته ای خود را به دست آورد. اما در ایران به دلیل بومی بودن تأسیسات هسته ای این بها بسیار پایین تر و امری کاملاً بدیهی بود. لذا اقدام علیه ایران همچون عراق توجیه ندارد.

وابستگی و عدم خودکفایی داخلی عراق

عراق در زمان صدام حسین به رغم اینکه هم پیمان آمریکایی ها بود از خط قرمز آنها گذشت و به انرژی و سلاح هسته ای روی آورد. عراق در تمام این مدت در امور حیاتی و زیربنایی خود فاقد استقلال و به نوعی وابسته بود. این وابستگی که شامل امور کشاورزی و نظامی می شد از جانب آمریکا و غرب تأمین می شد. این وابستگی یکی از نقاطی است که در زمان اختلاف موجب می شود کشور ضعیف قدرتی در پیاده کرن خواسته های خود نداشته باشد. اما ایران به رغم همه تحریم ها و مشکلات اقتصادی، در امور زیربنایی و زیرساختی خود، خودکفا است و به همین دلیل مقابل زیاده خواهی های استعمار تمام قد ایستاده است.

قدرت چند وجهی داخلی

قدرت عراق در منطقه تنها به جهت قوای نظامی اش بود. قوتی که با تسلیحات شرقی و غربی به دست آمده بود. اما ایران از حیث نظامی کاملاً به درون متکی است و حتی زمانی که اقدام به خرید تسلیحات نظامی می کند، آن را بومی می سازد. علاوه بر این، قدرت نظامی ایران بر خلاف قدرت نظامی عراق- که تنها در نیروی زمینی آن بود- در چند وجه مختلف است. ایران به دلیل در اختیار داشتن سامانه های موشکی، موشک های بالستیک، ورود به باشگاه فضایی جهان، قوت علمی در فن آوری نانو، قدرت هسته ای و تولیدات صنعتی دارای قدرتی چند وجهی از درون است.

ایران دارای پایگاه و حامیان منطقه ای و جهانی

ایران علاوه بر قوت داخلی، با کسانی در منطقه غرب آسیا و جهان هم پیمان است که این پایگاه های منطقه ای موجب افزایش قدرت ایران شده است. ائتلاف منطقه ای مقاومت و هم پیمانی ایران با کشورهای آفریقایی، آمریکای لاتین و برخی کشورهای اسلامی همگی بخشی از این پایگاه ها هستند که موجب می شوند قدرت ایران در جهان منتشر باشد.

جمع دلایل فوق همگی دلیلی بر این هستند که آمریکایی ها و صهیونیست ها نتوانند به خود اجازه دهند محاسباتی شبیه عراق برای ایران داشته باشند.

قدرت ملت؛ قابل اتکا ترین نقطه

نکته آخری که باید به آن اشاره کرد و آن را باید مهمترین دلیل در نا امید کردن آمریکایی ها و صهیونیست ها دانست، پایگاه مردمی حاکمیت و مشروعیت و مقبولیت نظام جمهوری اسلامی نزد ملت ایران است. زمانی که آمریکایی ها در سال 2003 عراق را اشغال و صدام حسین را ساقط کردند، مردم عراق جشن گرفتند. برخی از مردم عراق آمریکایی ها را نعمت خدا توصیف کردند. زیرا آنها را از شر صدام حسین- که بیش از 35 سال در عراق خونریزی کرده بود- خلاص کرده بودند. اما امروز در ایران هرگاه سخنی از دهان مخالفان ایران بیرون آمده است ملت ایران مقابل آن سخن ایستاده اند چه رسد به اینکه قصدی علیه ایران داشته باشند. این مهمترین وجه قدرت ایران است که اجازه نمی دهد آمریکایی ها و غرب چشم طمع به ایران داشته باشند.